

الهه قاسمی

روزنامه‌نگار

«عدالت در مورد پرستاران رعایت شود» این عبارتی است که رهبر معظم انقلاب در دیدار روز گذشته خود با پرستاران مطرح کردند؛ موضوعی که سال‌هاست درباره آن بحث می‌شود اما در عمل وضع پرستاران تغییری نکرده است. واقعیت اینجاست که تا وقتی در سلامت و عاقبت هستید، شاید به نقش پرستاران در نظام سلامت توجهی نکنید اما کافی است خدای نا کرده خودتان یا بستگان‌تان برای انجام یک عمل در بیمارستان بستری شوید تا به اهمیت کار آنها و از خودگذشتگی‌شان برای نجات جان بیماران آگاه شوید. در نظام سلامت کشور ما چندان توجهی به این موضوع نمی‌شود. حقوق پرستاران در مقایسه با پزشکان چند برابر کمتر است و با وجود اینکه مریض بیشتر از پزشک با پرستار سروکار دارد اما نظام بودجه‌ریزی کشور همچنان نقش پرستاران را نادیده می‌گیرد. کمبود نیرو و بودجه‌ای که هر دو به‌شدت احساس می‌شود و خبرها حاکی از آن است که کارانه پرستاران کشور به‌طور متوسط حدود یک‌سال و در برخی استان‌ها حتی تا ۱۶ ماه به تعویق افتاده و این مشکلی است که باید فکری برای آن‌شود.
گلابه آنها تنها ناشی از عدم پرداخت حقوق‌شان نیست و تبعیض و بی‌عدالتی رایج میان تیم‌های درمانی است که آنها را از این وضعیت‌دلسر می‌کند. هرچند جامعه پرستاری ایران دست از تلاش نمی‌کشد اما این امر از مسئولیت مسئولان کم نمی‌کند. سال‌هاست درباره «تعرفه‌گذاری خدمات پرستاری» صحبت می‌شود و حتی سازمان نظام پرستاری بودجه‌ای معادل دوهزار میلیارد تومان برای این مساله پیشنهاد داد که با موافقت وزارت بهداشت روبرو شد اما درنهایت این مساله در کمیسیون تلفیق بودجه رد شد و وضعیت به همان منوال سابق ماند.

۹ پرستاری؛ شغلی پرطرفدار در دنیا برخلاف ایران

برخلاف ایران که در آن رشته پرستاری با وضعیت فعلی چندان پرطرفدار نیست، این موضوع در دنیا کاملاً برعکس است و اگر قصد مهاجرت به کشورهای دنیا را داشته باشید، این شغل آنقدر پرطرفدار است که کشورهای دنیا برای آن پذیرش می‌گیرند و حقوق خوبی هم دارد. اگرچه میزان مبالغ پرداختی در کشورهای دنیا به پرستاران با ایران قابل‌قیاس نیست، موری کوتاه بر آن بد نیست تا وضعیت را به خوبی درک کنیم. متوسط حقوق پرستاران در نروژ ۵۰هزار دلار در سال، در کانادا ۴۸هزار۵۵ دلار در سال، در استرالیا ۲۸دلار ساعتی تا ۶۰هزار دلار در سال، در دانمارک ۲۸هزار تا ۵۰ هزار دلار در سال، در انگلیس از ۳۰هزار تا ۴۳هزار دلار در سال، در شیلی ۲۸ هزار تا ۶۲ هزار دلار در سال، نیوزیلند ۳۲هزار تا ۴۷هزار دلار در سال، در بلژیک ۲۷هزار تا ۵۵هزار دلار در سال و در آمریکا از ۴۵هزار دلار تا ۹۴هزار دلار محاسبه می‌شود که در مقایسه با متوسط حقوق و دستمزد دیگر مشاغل در این کشورها رقم بالایی محسوب می‌شود. برای مثال در شیلی متوسط درآمد سالیانه یک فرد ۱۰ هزار دلار در سال است.

۹ پرستاران هیچ‌گونه امکانات ورزشی و تفریحی ندارند

به سراغ پرستار باسابقه یکی از بیمارستان‌های دولتی مختص کودکان رفتیم. وقتی از او خواستم وضعیت‌شان را شرح کند، با خنده‌ای تلخ گفت: «سختی کار پرستاران به علت کمبود نیرو هر روز بیشتر می‌شود و حقوقی که باید را به پرستاران اختصاص نمی‌دهند اما مشکل اصلی ما عدم امنیت شغلی است که باید فکری اساسی برای آن‌شود. اخیراً موضوع سختی کار را هم برایمان برداشته‌اند و باید تا ۳۰ سال خدمت کنیم. بسیاری از همکارانم با مشکلاتی مانند دیسک کمر و آرتروزهای مزمن دست‌به‌گریباند و هیچ امکانات تفریحی یا ورزشی برای ما وجود ندارد. متأسفانه بخش پرستاری چنان‌که باید از حقوق پرستاران دفاع نمی‌کند و به تازگی تعداد شیفت‌ها را هم افزایش داده‌اند که در این صورت هیچ تعطیلاتی نداریم که این مساله باعث فشار بیشتر به پرستاران می‌شود. ما عملاً یک برنامه ثابت برای زندگی خود نداریم و همیشه در حال آماده‌باش هستیم. کارکردن در بخش کودکان به‌ویژه بخش سرطان بسیار سخت است، چراکه بارها پیش آمده که با یک کودک ارتباط گرفته‌ایم و در مدت‌زمان کوتاهی او را از دست داده‌ایم. کودکی سرطانی داشتیم که مادر و پدرش از هم جدا شده بودند و تا لحظه آخر منتظر دیدار مادر بود. او دست من را گرفته بود و در لحظات احتضار اجازه نمی‌داد از او جدا شوم، این کودک پس از دقایقی فوت کرد و این تلخ‌ترین اتفاقی بود که با آن روبرو شده‌ام. البته اتفاقات شیرین هم کم نداشته‌ایم و سلامتی کودکان و ترخیص‌شان از بیمارستان بهترین اتفاقی است که ممکن است برای آنها بیفتد.»

۹ حقوق پر ستاران بیمارستان‌های دولتی ۲ تا ۳ میلیون است

پس از صحبت با او به یکی دیگر از بیمارستان‌های دولتی تهران که در حوزه مسومیت‌های دارویی شهره است، رفتیم. جو بیمارستان مانند همیشه شلوغ بود و پزشکان و پرستاران همه درحال فعالیت بودند. از یکی از آنها درباره مشکلات‌شان پرسیدم که گفت: «آنچه عیان است، چه حاجت به بیان است. مشکلاتی که پرستاران با آن روبرو هستند، بسیار زیاد است.

جامعه

پنجشنبه ۱۲ دی ۱۳۹۸ شماره ۲۹۴۸

گزارش «فرهیختگان» از سختی‌های معیشتی و کار پرستاران

طرح تحول، تبعیض را برای پرستاران تشدید کرد

ناراحتی ما به این افراد گره خورده است. او از بی‌عدالتی میان پرستاران و پزشکان گلایه می‌کند و تاکید دارد اگر به‌قشر پرستار توجه نشود، بیماران هم وضعیت بهتری خواهند داشت اما وقتی پرستاران در ساعت کاری زیاد با مراجعان بسیاری روبرو می‌شوند، واقعا هیچ وقتی برایشان باقی نمی‌ماند که بخواهند نفس بکشند چه برسد به اینکه بخواهند جواب ارباب‌رجوع را بدهند. از وضعیت حقوق‌شان می‌پرسم که می‌گوید در اینجا به خاطر سختی کار ۶۰۰هزار تومان بیشتر می‌گیرند که این در مقایسه با کاری که انجام می‌دهند رقم چندانی نیست. وقتی خواستم از او جدا شوم گفت که ای کاش مسئولان حالا که درحال تدوین بودجه هستند، فکری به حال پرستاران کنند تا وضعیت از این بدتر نشود.

۹ حقوق پر ستاران باید عادلانه افزایش پیدا کند

محمد شریفی‌مقدم، دبیرکل خانه پرستار کشور در گفت‌وگو با «فرهیختگان» گفت: «وضعیت پرستاران چه در بخش دولتی و چه در بخش خصوصی تأسف‌آور است. این تفاوت ماهوی در وضعیت پرستاران از اواخر دهه ۷۰ آغاز شد. با اجرایی‌شدن طرح کارانه در سال ۷۶ تفاوت چشمگیری بین حقوق پرستاران و پزشکان ایجاد شد. اکنون کارانه یک پزشک رقمی معادل ۶۰ میلیون و کارانه یک پرستار رقمی معادل ۳۰۰ هزار تومان است که به‌طور متوسط ۱۰۰ برابر اختلاف دارند و این جدا از پولی است که پرستار و پزشک به‌عنوان حقوق دریافت می‌کنند.»

۹ تا پیش از دهه ۷۰ تفاوت غیرمنطقی در حقوق پزشک و پر ستار نبود

دبیرکل خانه پرستار کشور ادامه داد: تا پیش از سال ۷۶ تقریباً عدالت بین نظام سلامت برقرار بود و بیماران اولویت اول بیمارستان بودند و همه گروه‌های پزشکی تمام تلاش خود را می‌کردند تا بیمار به سرعت درمان شود و مشکلات بیهامی هم به این میزان نبود. من به خوبی به خاطر دارم اگر یک پزشک ۱۰ هزار تومان می‌گرفت، حقوق پرستار ۶هزار تومان بود که اختلاف ۱/۵ تا ۲ برابر با هم در حقوق داشتند. اختلاف حقوقی که منطقی بود و ما هم آن را قبول داشتیم. در بخش خصوصی هم وضعیت پرستاران چندان خوب نیست، چراکه آنها هم تمامی مشکلات پرستاران بخش دولتی را دارند و مشکل امنیت شغلی را هم باید به آن اضافه کنید. در بخش دولتی قانون ارتقای بهره‌وری اجرا می‌شود اما در بخش خصوصی همین قانون نیم‌بند هم اجرا نمی‌شود.»

۹ فرمول محاسبه کارانه پزشکان و پرستاران او در ادامه تشریح کرد: «طرح «نوبن خودگردانی بیمارستان‌ها» موسوم به طرح «پرداخت کارانه» از دهه ۷۰ به این طرف با همان بهانه‌هایی که در طرح تحول سلامت عنوان کردند کارانه کم پزشکان موجب زیرمیزی گرفتن آنها می‌شود و باید

می‌گیرم که بخشی از آن را هم به‌عنوان مالیات برمی‌دارند، درحالی‌که در دیگر مشاغل این‌گونه نیست. او از علاقه‌اش به این کار می‌گوید و ادامه می‌دهد که کارم را عاشقانه دوست دارم اما با سختی‌های خاصی هم روبرو هستم، مثلاً اینکه در شب‌هایی همچون یلدا در کنار خانواده‌ات نیستی یا در سخت‌ترین شرایط باید آنها را تنها بگذاری. از او پرسیدم که به‌هم‌حال وضعیت بیمارستان خصوصی باید بهتر از بیمارستان‌های دولتی باشد که گفت این‌گونه نیست و پس از طرح تحول سلامت وضعیت بیمارستان‌های دولتی بهتر شد اما در بیمارستان‌های خصوصی مشکلات زیادی وجود دارند که قابل حل نیستند. تفاوت محسوس ما با بیمارستان‌های دولتی در این است که تعداد مراجعان ما کمتر است.

برای اینکه آمار دقیقی از پرستاران داشته باشیم، به سراغ یکی از بیمارستان‌های اعصاب و روان تهران می‌روم و موفق به‌گفت‌وگو با یکی از آنها می‌شوم. سختی در آخرین ساعات کاری‌اش در چهره‌اش هویداست اما وقتی دسته‌گل ترگسی که برایش گرفته‌ام را به او می‌دهم و روزش را تبریک می‌گویم، خنده بر لبانش می‌نشیند. از سختی کارش می‌پرسم که او در جواب می‌گوید اینجا کار چندان سخت نیست و پیش از این در یک درمانسگاه مرتبط با کودکان کار می‌کردم که واقعا شرایط سختی بود و مرگ بچه‌ها را اصلاً نمی‌توانستم تحمل کنم. اینجا درگیری و مشکلات خاص خودش را دارد اما این بیماران بی‌آزارترین افرادی هستند که وجود دارند و شادی و

تعداد زیاد بیمارانی که شما در اینجا می‌بینید با توجه به تعداد محدود پرستاران خانم و آقا خود گویای مشکلات ماست که باید در این‌باره فکری شود. سالی یک روز یادی از ما می‌کنند و پس از آن فراموش می‌شویم.» دیگری می‌گوید: «انتظار خاصی از مسئولان نداریم، جز اینکه ما را هم ببینند، پرستاران اینجا با ۳۶ ساعت کار در هفته تنها متوسط تا ۲ تا ۳ میلیون حقوق می‌گیرند که در مقایسه با وضعیت پزشکان اصلاً قابل‌قیاس نیست اما در مقایسه با دیگر مشاغل هم فکر می‌کنم پایین‌ترین سطح برای ما باشد. هرچند وضعیت دیگر بیمارستان‌های دولتی هم خوب نیست و اطلاع دقیق دارم که با ۴۴ ساعت کار در هفته آنها نیز ۳ تا ۲/۵ میلیون حقوق می‌گیرند.»

۹ گلابه یک پر ستار از مالیاتی که باید بپردازند فکر کردم شاید وضع بیمارستان‌های خصوصی بهتر باشد، درنتیجه به سراغ یکی از این بیمارستان‌ها در تهران رفتم؛ بیمارستانی که با تجهیزاتی مدرن امکانات ویژه‌ای را برای مادران باردار به‌خصوص بازنحی که تمایلی به سزارین ندارند، فراهم می‌کند. پس از انجام هماهنگی مترون (مدیر خدمات پرستاری) این بیمارستان در گفت‌وگو با من گفت که ۲۷ سال است که در این بیمارستان فعالیت دارم و از قدیمی‌ها محسوب می‌شوم اما بسا وجود این حقوق چندان بالایی ندارم. از او خواستم میزان حقوقش را بگوید که او جواب داد با اضافه‌کار و این میزان سابقه‌کاری تنها ۳ میلیون و ۷۰۰ هزار تومان حقوق

به پرستار بودنم افتخار می‌کنم

در این حادثه تعداد زیادی مجروح و مصدوم داشتیم که این بیماران را در همان فاصله کوتاه چندساعته به‌درمانگاه آوردند و همه افرادی که پایشان به‌درمانگاه رسید، خدراشکر زنده ماندند و این جزء افتخارات تیم پزشکی و پرستاری ایرانی بود که به‌حادثه‌منا اعزام شده بودند. روز قبل از وقوع حادثه منادهای هوا بسیار بالا بود و آمادگی خوبی در مواجهه با گرامزگی داشتیم. تمامی امکانات موردنیاز ازقبیل سرم و پک‌های پانسمان و... را آماده کردیم تا با افزایش تعداد مراجعان دچار مشکل نشویم. حدوداً ساعت ۸:۴۵ بود که به‌ما اعلام کردند این حادثه به‌وقوع پیوست. خانم‌ها را در هر دودرمانگاه مستقر کردیم و نیروهای باسابقه آفا‌برای شناسایی و کمک به منظور انتقال مجروحان به محل حادثه اعزام شدند و تمامی نیروهای سال اولی همه گیر کرده بودند و این افراد از ای‌گمشدگان یا جزء مجروحان بودند. موضوع دردناک در این حادثه برای من این بود که من تمامی نیروها را خودم شناسایی و انتخاب کرده بودم و واقعا نگران بودم که مبادا اتفاقی برای آنها بیفتد و اینکه چه جویایی باید به خانواده این افراد بدهم. خوشبختانه تا ساعت ۱۵ همان روز تمامی نیروهای ما برگشتند. در این حادثه نزدیک ۳فقر نیروی پرستار در دو درمانگاه پخش شده بودیم که عمده بیماران ما از آقایان بودند ولی بیمار خانم هم چه از اهل سنت و چه از شیعیان داشتیم. ما در این ایام به‌طور هم‌زمان هم بیمارستان مکه و هم منا و عرفات را پشتیبانی درمانی می‌کنیم و در آن ایام به‌دلیل اینکه در مکه مریض داشتیم، پرستاران باسابقه خود را در مکه مستقر کرده بودیم و به همراه هشت نفر خانم و آقای باسابقه را با خود به منا و عرفات برده بودیم که از این تعداد سه نفر از نیروهای مرد باسابقه ما در حادثه گیر کرده بودند و تنها یک نفر از آقایان باسابقه در درمانگاه حضور داشت و باقی نیروها خانم بودند. خوشبختانه با نظم و هارمونی خاصی کار به جلو بردیم، چراکه پیش از اعزام از این افراد آزمون سختی گرفته بودیم و از عملکرد نیروهای امدادی کاملاً رضایت داشتیم.»

خانم وسکویی در پاسخ به سئوالی در رابطه با اینکه آیا اگر مجدداً به زمان انتخاب‌رشته باز می‌گشیدید، رشته پرستاری را انتخاب می‌کردید، تاکید کرد: «من به‌حدی عاشق کارم هستم که اگر دوباره به‌زمان انتخاب‌رشته برمی‌گشتم بازهم رشته را انتخاب می‌کردم، با وجودی‌که در یک دوره‌ای به‌زمان انتخاب‌رشته‌ها در مقطعی دگری ادامه دادم اما نوع کار پرستاری را دوست دارم. امروز به پرستار بودنم افتخار می‌کنم و چون پرستار بودم به اینجا رسیدهام. اهل شهر هم نیستم ولی به همکاران پرستار خود افتخار می‌کنم. به همراه دیگر همکاران پرستارم در دیدار با مقام معظم‌رهبری شرکت کردم. صحبت‌هایشان کاملاً در راستای دغدغه‌های پرستاری بود. بسیار عالی صحبت کردند و همه آن مواردی را که ما سال‌هاست آرزو می‌کردیم که داشته باشیم، متذکر شدند تا مسئولان این مسائل را پیگیری کنند. ایشان اوایل صحبت‌شان را به‌مباحث دغدغه‌پرستاران اختصاص دادند و ریشه‌های این مساله را مطرح و حتی اعلام کردند که جامعه ما به پرستاران نیاز دارد که به‌نظرم حرف مهمی بود و پرستاران ازخودگذشتگی دارند. در کنار اینکه ایشان تاکید بسیاری را روی مشکلات پربران داشتند که باید پرستار آرامش داشته باشد تا بتواند جان مریض را نجات دهد و بحث عدالتی که بسیار برای پرستاران مهم است. اگر مسئولان ما بخواهند کاری انجام دهند، اظهارات رهبر انقلاب در حکم دستور برای مدیران و مسئولان بود.»

صاحب‌امتیاز: دانشگاه آزاد اسلامی - **مدیرمسئول:** محمدامین ایمانجانی - **سردبیر:** مسعود فروغی
دفتر مدیرمسئول: ۱۲، ۶۱۳۴۸۰ - **تحریریه:** ۱۸۲-۰۱۸-۶۶۷۱ - **فکس:** ۰۱-۶۶۷۱-۰۴۷-۶۶۷۱
روابط عمومی: ۰۴۹۹-۶۶۷۱ - **سازمان آگهی‌ها:** ۰۴۱۸-۶۶۴۸-۶۶۴۸
چاپ: چاپخانه دانشگاه آزاد اسلامی - **توزیع فرهیختگان:** ۱۲-۱۱-۶۶۴۸
نشانی: خیابان حافظ، پلاک ۱۲، راز چهروی، رویاروی ساختمان بورس، ساختمان فرهیختگان، طبقه سوم